

N O T A T

15. november 2013

Fælles nationalt markedsovervågningsprogram

1. Baggrund, formål og struktur

Forordning 765/2008/EF¹ fastsætter krav til organisering af markedsovervågning og akkreditering. I henhold til forordningen skal hver medlemsstat udarbejde et markedsovervågningsprogram, som skal opdateres jævnligt og offentliggøres. Denne forpligtelse kan opfyldes gennem udarbejdelse af enten sektorspecifikke markedsovervågningsprogrammer eller et fælles markedsovervågningsprogram. I Danmark udarbejdes i udgangspunktet nærværende fælles markedsovervågningsprogram. Programmet fastsætter den strategiske målsætning for markedsovervågningen i Danmark og beskriver organiseringen af markedsovervågningen i Danmark samt fastsætter fælles principper og retningslinjer for myndighedernes markedsovervågning. Programmet afspejler kommissoriet for markedsovervågningsudvalget, der blev vedtaget i 2013².

Det danske fælles markedsovervågningsprogram omfatter såvel harmoniserede som ikke-harmoniserede produkter, dog afgrænset til at omfatte non-food produkter anvendt til privat- og erhvervsmæssig brug. Det fælles markedsovervågningsprogram supplerer myndighedernes sektorspecifikke markedsovervågningsprogrammer. Markedsovervågningsprogrammet har overordnet til hensigt at fremme den fri bevægelighed af sikre og sunde produkter ved at fastsætte ensartede principper for markedsovervågning, som kan være retningsgivende for markedsovervågningsmyndighedernes arbejde. Desuden skal markedsovervågningsprogrammet fremme udveksling af information og koordinering mellem markedsovervågningsmyndigheder i Danmark.

Det fælles markedsovervågningsprogram består af selve programmet, som fastsætter gældende principper for markedsovervågning, samt et bilag 1, der indeholder en detaljeret liste over produktområder, som de forskellige markedsovervågningsmyndigheder er ansvarlige for.

2. Strategisk målsætning for markedsovervågning

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93

² På sigt vil programmet endvidere skulle justeres i henhold til den nye forordning for markedsovervågning af produkter i EU, der forventes vedtaget i løbet af 2014.

I regi af Markedsovervågningsudvalget er der udarbejdet en strategisk målsætning for markedsovervågningen i Danmark. Kriteriet for målsætningen er, at den skal kunne dække alle produkter, der er genstand for markedsovervågning. Målsætningen skal desuden skærpe myndighedernes koordination og samarbejde, således at håndhævelsen gøres mere effektiv og virksomhederne sikres lige konkurrencevilkår og undgår unødige kontrolomkostninger og administrative byrder. Målsætningen findes i boksen nedenfor.

Den overordnede strategiske målsætning for markedsovervågning i Danmark er effektivt at fremme den fri bevægelighed af sikre og sunde produkter, således at risikoen minimeres for brugerne, virksomhederne og miljøet samtidig med, at virksomhederne sikres lige konkurrencevilkår og mindst mulige administrative byrder.

3. Organisering af markedsovervågning i Danmark

Markedsovervågningen af non-food produkter i Danmark er sektoropdelt og decentralt organiseret. Opdelingen af markedsovervågningsbeføjelser mellem forskellige myndigheder beror på, at disse myndigheder hver især har faglig ekspertise indenfor et område. Hver myndighed har dermed selv det endelige ansvar for tilrettelæggelse af kontrol og valg af metoder etc.

Afgrænsningen af myndighedernes ansvar sker i Danmark på basis af den lovgivning, som myndighederne har ansvar for. På grund af den decentrale organisering, kan der dog på nogle områder opstå uklare grænseflader mellem myndigheder. Det kan fx skyldes, at to myndigheder har ansvar for forskellige dele af et direktiv eller, at et givent produkts forskellige egenskaber kan henføres under forskellige direktiver

Markedsovervågningsudvalget, der blev nedsat i 2010, skal overordnet sikre en effektiv markedsovervågning og styrke indsatsen mod det stadigt stigende antal farlige produkter, som kommer ind i Danmark fra tredjelande. Udvalgets opgaver er i henhold til dets kommissorium centreret omkring 3 hovedopgaver:

1) Koordination og inddragelse af interessenter

Markedsovervågningsudvalget skal sikre en optimal koordination mellem myndighederne og relevante eksterne interessenter. Udvalget skal bidrage til udveksling af information om indsatser og strategiske projekter og medvirke til at afklare grænseflader mellem myndighederne samt synliggøre muligheder for samarbejde på overlappende områder.

2) Udbredelse af best-practice for markedsovervågning

Udvalget skal sikre en ensartet og effektiv markedsovervågning gennem øget dialog og udbredelse af den bedste praksis. Markedsovervågningen skal tilrettelægges, så den giver bedst mulig efterlevelse med færrest mu-

lige administrative byrder og dermed fremmer den fri bevægelighed ved at sikre produkter på det indre marked.

3) Implementering og anvendelse af EU-lovgivning

Udvalget skal sikre effektiv og ensartet implementering og anvendelse af EU's regler for markedsovervågning af produkter på tværs af myndighederne. Derudover skal udvalget kortlægge og varetage danske interesser i forhold til initiativer vedrørende markedsovervågning i EU.

Markedsovervågningsudvalget inkluderer alle myndigheder, der udfører markedsovervågning med non-food produkter samt SKAT og Statens Indre Markeds Center. Sekretariatet for markedsovervågningsudvalget ligger hos Sikkerhedsstyrelsen og Erhvervsstyrelsen i fællesskab, mens Erhvervsstyrelsen varetager formandskabet.

4. Tilrettelæggelse af kontrol

I tilrettelæggelsen af markedsovervågning skelnes overordnet mellem reaktiv og proaktiv markedsovervågning. Disse to typer markedsovervågning defineres og uddybes i de næste to afsnit.

Reaktiv markedsovervågning

Den reaktive markedsovervågning initieres på baggrund af information om konkrete hændelser. Informationen kan stamme fra fx borgere, virksomheder eller medier, og det er den ansvarlige myndigheds opgave at vurdere, hvorvidt denne information er kritisk, og om de vil undersøge sagen nærmere. Hvis myndigheden vælger at undersøge sagen, vil det sædvanligvis indebære en risikovurdering. Når myndigheder vurderer den reaktive markedsovervågning, kan det være hensigtsmæssigt åbent at foretage en risikobaseret inddeling af de indkomne sager i henholdsvis kritiske og ikke-kritiske sager. Herved kan der sikres en hurtig sagsbehandling af kritiske sager, der fx involverer dødsfald eller alvorlige uheld.

Den reaktive markedsovervågning kan typisk initieres på basis af:

1. Ulykker
2. Indberetninger fra tilsynsførende i myndighederne
3. Indberetning fra inspektionsorganer
4. Indberetning fra konkurrerende virksomheder
5. Opfølgning på klager fra brugere eller pressen
6. Notifikation fra andre landes myndigheder gennem RAPEX (EU rapid alert system for dangerous consumer products) eller ICSMS (Information and communication system for market surveillance of technical products), CIRCA (Communication & Information Ressource Centre Administrator) eller tilsvarende systemer.

Proaktiv markedsovervågning

Den proaktive markedsovervågning er en myndigheds planlagte markedsovervågning på kort og langt sigt. Den kan være baseret på systematisk dataindsamling af bl.a. statistisk materiale med sigte på at foretage ri-

siko-baserede prioriteringer i markedsovervågningsindsatsen, eller med sigte på at fastlægge en strategi, der sikrer, at produktområdet bliver overvåget. En proaktiv indsats kan tage udgangspunkt i en identifikation af risici ved særlige produktgrupper eller generelle problemer med virksomheders forståelse af lovgivningen samt ved generel vejledning om korrekt og sikkert brug af produkter. En væsentlig del af den proaktive indsats i Danmark er myndigheders formidling af love og regler via eks. kampagner

Den proaktive markedsovervågning kan i praksis involvere:

1. Målrettede informationskampagner
2. Opsøgende kontrolbesøg
3. Stikprøvekontrol af virksomhedens egenkontrol eller specifikke produkter
4. Samarbejde med producenter, importører, distributører og interesseorganisationer
5. Samarbejde med toldmyndigheder (SKAT).
6. Sceening for at opnå viden

Grundlæggende principper

Fælles for myndighedernes tilrettelæggelse af den reaktive og proaktive kontrol gælder, at markedsovervågningen skal være baseret på følgende grundlæggende principper:

Proportionalitet

Tilrettelæggelsen af overvågning, kontrol og håndhævelse skal generelt følge proportionalitetsprincippet. Det betyder, at overvågning mv. skal være begrundet og ikke må være mere indgribende end, hvad der er nødvendigt for at opfylde målet.

Åbent og transparent samarbejde med virksomheder

Da ansvaret for overholdelse af lovgivningen påhviler virksomheden, bør myndighederne tilstræbe et åbent og transparent samarbejde med de relevante virksomheder. Støder myndighederne på ulovlig praksis har de pligt til at gribe ind. Den mindst indgribende foranstaltning kan dog i nogle tilfælde være, at en virksomhed frivilligt ændrer den ulovlige praksis pga. af kendskab til kontrolindsatsen.

Prioritering af markedsovervågning

En prioritering af markedsovervågningen angår den overordnede allokering af ressourcer på forskellige indsatser og produktområder. Prioriteringen af indsatsen skal i henhold til den strategiske målsætning for markedsovervågning i Danmark, jf. afsnit 2, *sikre den fri bevægelighed af sikre og sunde produkter*. At beskytte brugerne mod farlige eller risikable produkter er således grundlaget for prioriteringer. Dog er den fri bevægelighed og den fri konkurrence også væsentlige parametre, og det kan derfor også være hensigtsmæssigt at prioritere på denne baggrund. Eksempelvis kan manglende efterlevelse på nogle områder (fra fx importører)

have store økonomiske konsekvenser for konkurrerende nationale producenter, hvorfor der kan være grundlag for en prioriteret indsats.

I praksis foretages prioriteringen af markedsovervågningen hovedsageligt decentralt med udgangspunkt i den kompetencefordeling, som afspejles i organiseringen af de forskellige myndigheder. Prioriteringen vil være udtryk for en konkret vurdering fra produktområde til produktområde. Da der er stor forskel på datatilgængeligheden hos de forskellige myndigheder, vil der også være forskel på, hvilket grundlag en prioritering foretages. Af data, der kan indgå i prioriteringen, kan nævnes:

- a. Hændelses- og skadesstatistikker (ulykker og lidelser)
- b. Notifikationer fra RAPEX, CIRCA, ICSMS og tilsvarende systemer
- c. Korrekt anvendelse af CE-mærket
- d. Nye regler
- e. Grænseflader med andre myndigheder
- f. Markedsanalyser (information om ny produkttendenser)
- g. Henvendelser fra brugere eller virksomheder
- h. Information fra nationalt og internationalt samarbejde
- i. Erfaringer fra tidligere indsatser
- j. Volumen af en given produktgruppe.

Anvendelsen af disse data skal bidrage til et mere retvisende billede af, hvilke potentielle indsatser der vil have den største effekt. Fx kan grænseflader med andre myndigheder bruges i prioriteringen, således at myndighederne ikke foretager dobbeltkontrol eller, at der etableres kontrolsamarbejde. Hvordan disse data bruges, afhænger af situationen og af myndighedens ansvarsområde, og det kan derfor også variere, hvor meget en myndighed har behov for at formalisere prioriteringsmekanismen³. For at fremme en ensretning af prioriteringen af markedsovervågningsindsatsen i Danmark, arbejdes der i markedsovervågningsudvalget med at afdække potentialet for fælles principper for indsamling og behandling af data.

For effektivt at kunne prioritere ressourcerne allokert til markedsovervågning, bør myndighederne sørge for løbende monitorering og effektvurdering af deres overvågningsindsatser, så det kan sandsynliggøres, hvor stor en effekt de enkelte indsatser har. En effektvurdering indebærer en vurdering af, hvilken adfærd der ligger bag henholdsvis stigende og faldende regelefterlevelse, samt en vurdering af baggrunden for fald og stigninger i diverse produktrelaterede skadesstatistikker. Effektvurderinger kan tage udgangspunkt i en såkaldt effektkæde, hvor effekterne kobles til aktiviteter og output. Effektvurderingen på de enkelte myndighedsområder kan også kobles til den overordnede evaluering af markedsovervågningsaktiviteterne, som er en forpligtelse i forordning 765/2008/EF.

³ Det kan endvidere være relevant at forholde sig til, at brugen af databaser skal overholde kravene om fortrolighed mht. følsomme produktoplysninger.

5. Samarbejde med relevante interessenter

Der er indlysende grunde til at samarbejde med de virksomheder, der har ansvaret for at overholde lovgivningen. Samarbejde er nødvendigt for at mindske virksomhedernes administrative byrder og for at føre en målrettet kontrol. Inddragelsen af andre relevante interessenter såsom erhvervsorganisationer, forbrugerorganisationer samt organisationer fra arbejdstager- og arbejdsgiversiden m.fl. er derfor en integreret del af markeds- overvågningsudvalgets arbejde. Eksterne interessenter deltager således i møderne i markedsovervågningsudvalget en gang om året.

6. Håndhævelse

Håndhævelse indbefatter de midler, som myndighederne har til rådighed til at fremme virksomhedernes overholdelse af lovgivningen, herunder midler som vejledning, påbud, forbud og øvrige skridt til retlige tiltag.

Håndhævelse varierer på nogle områder mellem de forskellige myndigheder i Danmark. Det er derfor også vigtigt, at der foretages en koordinering mellem myndighederne med henblik på bl.a. at sikre hensigtsmæssig udnyttelse af kontrolbesøg og eksisterende håndhævelsesmidler.

Håndhævelsen af erhvervsreguleringen i Danmark bør overordnet være målrettet og effektiv, og myndighederne skal vælge det middel, der giver størst effekt i forhold til virksomhedernes adfærd nu og fremadrettet. I den forbindelse er det vigtigt at inddrage brugerne løbende for at kunne tilpasse markedsovervågningsindsatsen. Desuden er det en mulighed at anvende alternative håndhævelsesmekanismer til at forbedre effektiviteten af håndhævelsen. Det kan fx gøres gennem nudging ved at fremme en hensigtsmæssig adfærd hos virksomhederne, herunder sikre en bedre regelefterlevelse, som skal medføre mere effektiv ressourceudnyttelse og reducere administrative og økonomiske omkostninger for både virksomheder og myndigheder.

7. Koordination og samarbejde

Koordination og samarbejde angår nationalt samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og mellem toldmyndigheder og markeds- overvågningsmyndigheder samt internationalt samarbejde mellem myndigheder i forskellige medlemslande.

Det er særligt vigtigt, at markedsovervågningsmyndighederne samarbejder med SKAT. Der skal således udføres markedsovervågning med produkter, der kommer fra lande uden for EU, i samme grad som der føres kontrol med produkter, der allerede er på markedet. Endvidere har en stor del af de særligt risikofyldte produkter inden for mange sektorer oprindelse i lande uden for EU. SKAT er i en unik position til at kontrollere vareforsendelser indført fra lande uden for EU og om nødvendigt at tilbageholde ulovlige varer. I denne sammenhæng er det nødvendigt, at SKAT får input fra markedsovervågningsmyndighederne til fx at opstille risiko- profiler for relevante produkter, producenter eller importører. Samarbej-

det med SKAT fastlægges nærmere i samarbejdsaftaler, som indgås bilateralt mellem SKAT og de enkelte markedsovervågningsmyndigheder⁴.

Markedsovervågningsmyndighedernes deltagelse i international koordination og samarbejde er derudover vigtigt, da det kan hindre divergerende praksis for markedsovervågning i forskellige medlemsstater og fremme notifikation af farlige produkter gennem fælles informationssystemer. Dette er en forudsætning for, at danske forbrugere oplever et ensartet beskyttelsesniveau, uanset om de køber dansk eller udenlandsk producerede varer, og uanset om de køber varer i Danmark eller i andre EU-lande. På nuværende tidspunkt samarbejder de danske markedsovervågningsmyndigheder gennem forskellige horisontale platforme, som sigter mod større koordination i forbindelse med fx markedsovervågning og produktsikkerhed. Af sådanne platforme for udveksling af information kan fx nævnes: GRAS-RAPEX⁵, CIRCA, ICSMS, RIF⁶, ADCO⁷, WELMEC⁸, PROSAFE⁹ og NPF¹⁰.

8. Kommunikationsindsats

Markedsovervågningsmyndigheder har på basis af art. 12 og 17 i forordning 765/2008/EF visse forpligtelser i forbindelse med oplysning til offentligheden om markedsovervågningsmyndighedernes ansvarsområder og om farlige produkter på markedet. Kommunikationsindsatsen til virksomheder og brugere kan ofte med fordel udføres af flere myndigheder i fællesskab. Sådanne informationsindsatser kan være med til at sikre effektiv udnyttelse af ressourcer og bedre kendskab til lovgivningen. Informationsindsatser kan bl.a. ske gennem vejledninger til reglerne, opstartsmøder for nystartede virksomheder, foredragsvirksomhed, nyhedsbreve, dialog med fagorganisationer samt rådgivning fra myndigheden. Markedsovervågningsudvalget kan bidrage med inspiration til at etablere gode principper for en sådan kommunikationsindsats.

9. Principper for risikovurdering

Risikovurderinger er den proces, hvor igennem man afgør den risiko som konkrete produkter med farlige egenskaber udgør for mennesker, dyr, ejendom og miljø.¹¹ Risikovurderingen foretages *efter*, at den overordnede prioritering af indsatsen er sket. Risikovurderingen bygger på en kom-

⁴ Generelle retningslinjer for toldmyndigheder og for samarbejdet mellem toldmyndigheder og markedsovervågningsmyndigheder er udarbejdet af en arbejdsgruppe under DG TAXUD.

⁵ GRAS: General Rapid Alert System

⁶ RIF: Risk Information Form

⁷ ADCO: Administrative Cooperation

⁸ WELMEC: Western European Legal Metrology Cooperation

⁹ PROSAFE: Product Safety Enforcement Forum of Europe

¹⁰ NPF: Nordic Product Safety Forum

¹¹ Definitionen er frit oversat fra engelsk og stammer fra Prosafe publikationen: "*Best practice techniques in market surveillance*". I GPSD og RAPEX-retningslinjerne omfatter definitionen kun risiko for mennesker, men her anvendes en bred definition for at sikre mulighed for bred anvendelse.

bination af en bedømmelse af skadens alvor og sandsynligheden for, at skaden opstår.¹²

Det er vigtigt, at alle myndigheder benytter den samme tilgang til risikovurdering, og at de er transparente omkring, hvordan den bruges.¹³ En ensartet anvendelse af myndighedernes risikovurdering kan bidrage til bedre efterlevelse og mindre administrative byrder. I regi af Markeds-
overvågningsudvalget er der udarbejdet en vejledning til risikovurdering for herigennem at sikre en ensartet praksis hos myndighederne. Endvidere er udviklingen af en fælles metode for risikovurdering prioriteret på europæisk plan som led i Kommissionens flerårige handlingsplan for markedsovervågning.

¹² I medfør af offshoresikkerhedsloven (lov nr. 1424 af 21. december 2005 med senere ændringer) gælder følgende princip for risikovurdering: At risici nedbringes til et niveau, der er "så lavt, som det er rimeligt praktisk muligt", "as low as reasonably practicable" (ALARP). ALARP-princippet anvendes af hensyn til den væsentlige internationale dimension i den danske offshorebranche.

¹³ Under høringen foretaget af Europa-Kommissionen i november 2010 i forbindelse med revisionen af produktsikkerhedsdirektivet, blev risikovurdering vurderet som et vigtigt emne. Risikovurdering har også været genstand for diskussion i SOGS-MSG arbejdsgruppen

Bilag 1: Danske markedsovervågningsmyndigheders ansvarsområder

Myndigheder med ansvar for markedsovervågning	Ansvarsområde som omfattes af det fælles markedsovervågningsprogram
Arbejdstilsynet Postboks 1228 0900 København C Tel +45 70 12 12 88 Fax +45 70 12 12 89 E-mail at@at.dk www.at.dk	Aerosolbeholdere – Direktiv 75/324/EØF Elevatorer – Direktiv 95/16/EF Maskiner – Direktiv 2006/42/EF Materiel til eksplosionsfarlig atmosfære (ATEX) – Direktiv 94/9/EF (ikke-elektrisk materiel). Personlige værnemidler – Direktiv 89/686/EØF. (eksklusive værnemidler til brug i trafikken og ved dykning). Simple trykbeholdere – Direktiv 2009/105/EF Tovbaneanlæg til personbefordring – Direktiv 2000/9/EF Transportabelt trykbærende udstyr – Direktiv 1999/36/EF og Direktiv 2010/35/EU. Trykbærende udstyr – Direktiv 97/23/EF Ikke CE-mærkede tekniske hjælpemidler, der anvendes til arbejde, i det omfang de ikke er reguleret af særlovgivning. Sikkerhedsdatablade og eksponeringsscenarier til stoffer og materialer og oplysninger i leverandørkæden (REACH afsnit IV og V m.v.)
Energistyrelsen Amaliegade 44 1256 København C. Tel +45 33 92 67 00 Fax +45 33 11 47 43 E-mail ens@ens.dk www.ens.dk	Energirelaterede produkter for hvilke der er forordninger iht. 2009/125/EF og/eller 2010/30/EU i kraft. Ved markedsovervågningen kontrolleres produkternes energiforbrug og de eventuelle informationskrav, som er rettet mod producenter, importører og/eller forhandlere i forordningerne. Følgende produkter indenfor <i>offsho-</i>

	<i>resikker-hedslovens område</i> (lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som senest ændret ved lov nr. 467 af 18. maj 2011): - Aerosoldåser - Direktiv 2008/47/EF - Elevatorer – Direktiv 95/16/EF - Maskiner – Direktiv 2006/42/EF - Materiel til eksplosionsfarlig atmosfære (ATEX) – Direktiv 94/9/EF (elektrisk materiel). - Simple trykbeholdere - Direktiv 2009/105/EF - Transportabelt trykbærende udstyr - Direktiv 1999/36/EF og Direktiv 2010/35/EU. - Trykbærende udstyr - 97/23/EF - Elektrisk materiel - Direktiv 2006/95/EF (lavspændingsdirektivet) Overvågning af handlen med byggevarer, jf. byggevaredirektivet 89/106/EF, byggevareforordningen 305/2011/EF, byggeloven (lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010) og markedskontrolbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1075 af 10. november 2008). Overvågning har særlig fokus på de byggevarer for, hvilke der er krav om CE-mærkning eller som er underlagt nationale godkendelseskrav.
Fødevarestyrelsen Mørkhøj Bygade 19 2860 Søborg Tel +45 7227 6900 E-mail fvst@fvst.dk www.fvst.dk	Fødevarekontaktmaterialer, jf. forordning 1935/2004/EF om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer.
Sundhedsstyrelsen	Medicinsk udstyr:

Axel Heides Gade 1 2300 København S. Tel +45 72 22 74 00 Fax +45 44 88 95 99 E-mail med-udstyr@dkma.dk / dkma@dkma.dk www.medicinskudstyr.dk	Direktiv 93/42/EØF (bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008) In vitro-diagnostisk medicinsk udstyr: Direktiv 98/79/EF (bekendtgørelse nr. 1269 af 12. december 2005) Aktivt, implantabelt medicinsk udstyr: Direktiv 90/385/EØF (bekendtgørelse nr. 1264 af 15. december 2008)
Erhvervsstyrelsen Langelinie Allé 17 2100 København Ø. Tel +45 35 46 60 00 Fax +45 35 46 60 01 E-mail erst@erst.dk www.erst.dk	Tilsyn og kontrol med, at markedsført radioudstyr og teleterminaludstyr og elektriske og elektroniske apparater overholder bestemmelserne i R&TTE-loven: Lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Direktiv 1999/5/EF (R&TTE-direktivet). Direktiv 2004/108/EF (EMC-direktivet).
Miljøstyrelsen Strandgade 29 1401 København K. Tel +45 72 54 40 00 E-mail mst@mst.dk www.mst.dk	Kemikalier Lovbekendtgørelse nr. 878 af 26. juni 2010 om kemiske stoffer og produkter Nationale bekendtgørelser: Formaldehyd - bekendtgørelse nr. 289 af 22. juni 1983 Aerosoler - bekendtgørelse nr. 571 af 29. november 1984 Kviksølv - bekendtgørelse nr. 627 af 1. juli 2003 og bekendtgørelse nr. 282 af 9. april 2008 Bundmaling - bekendtgørelse nr. 1257 af 15. december 2011 Overfladebehandlingsprodukter - bekendtgørelse nr. 830 af 30. oktober 1999

	Bly - bekendtgørelse nr. 856 af 5. september 2009. REACH – Forordning 1907/2006/EF og Forordning 552/2009/EF CLP - Forordning 1272/2008/EF Kosmetik – Forordning 1223/2009/EF POP – Forordning 850/2004 Detergenter – Forordning 648/2004 og Forordning 907/2006/EF. RoHS - Direktiv 2011/65/EU VOC – Direktiv 2004/42/EF DMF - Beslutning 2009/251/EF Legetøjs kemiske egenskaber - Di- rektiv 2009/48/EF GPSD kemiske egenskaber - Direktiv 2001/95/EF Biocider – Forordning 528/2012/EF Sutter - Direktiv 93/11/EF Batterier - Direktiv 2006/66/EF Biler - Direktiv 2000/53/EF Emballager - Direktiv 94/62/EF WEEE – Direktiv 2002/96/EF Begrænsning af luftforurening fra mobile, ikke-vejgående maskiner: Direktiv 97/68, bekendtgørelse nr. 367 af 15. april 2011. Typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer mht. emissioner: Tunge køretøjer Forordning 2009/595/EF Lette køretøjer Forordning 2007/715/EF Støj fra maskiner til brug i det fri: Direktiv 2000/14, bekendtgørelse nr. 1040 af 11. december 2001. Luft- og støjforurening fra fritidsfar- tøjer: Direktiv 94/25, bekendtgørelse nr. 1535 af 22. december 2004. Kvaliteten af benzin og dieselolie: Direktiv 98/70, bekendtgørelse nr.
--	--

	366 af 15. april 2011. Svovlindhold i fast og flydende brændstoffer: Direktiv 99/32, bekendtgørelse nr. 1098 af 19. september 2010. Brændeovne: bekendtgørelse nr. 1432 af 11. december 2007 Emballager til visse drikkevarer: Bekendtgørelse nr. 1129 af 27. september 2010 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer.
NaturErhvervstyrelsen Nyropsgade 30 1780 København V. Tel (+45) 33 95 80 00 E-mail naturerhverv@naturerhverv.dk	Handelsgødning, som falder ind under forordning 2003/2003/EF om gødning. Handelsgødning, jordforbedringsmidler og voksemedier, som falder ind under bekendtgørelse nr. 862 af 27. august 2008 om gødning, jordforbedringsmidler m.v.
Sikkerhedsstyrelsen Nørregade 63 6700 Esbjerg Tel +45 33 73 20 00 Fax +45 33 73 20 99 E-mail sik@sik.dk www.sik.dk	Produktsikkerhed Direktiv nr. 2001/95/EF. Lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed Børneomsorgsprodukter (diverse udstyr til små børn) fx barne-og klapvogne, barnesenge, højstole og sutter. Legepladsredskaber, møbler, tøj, lightere, olielamper, biopejse og stearinlys. Sportsudstyr og telte. Legetøj Direktiv 87/357/EØF, implementeret ved bekendtgørelse nr. 1116 af 12. december 2003. Produkter, der udelukkende eller delvis er konstrueret til at blive brugt af børn under 14 år under leg.

	Gasapparater: Gasapparater - Direktiv 2009/142/EF. Direktivet dækker apparater til brug indenfor: - madlavning - opvarmning - varmtvands produktion - køling - belysning - vaskning (inkl. strygning). Lov nr. 206 af 27. marts 2000 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Bekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 (med senere ændringer). Gasreglementet Fyrværkeri Direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007. Bekendtgørelse nr. 1453 om krav til fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler af 16. december 2009. Lov om fyrværkeri nr. 193 af 24. maj 1972 ændret ved lov nr. 1054 af 23. december 1992, lov nr. 1096 af 21. december 1994, lov nr. 458 af 10. juni 2003 og lov nr. 1060 af 9. november 2005. Fyrværkeriprodukter til forbrugere og professionelle samt andre pyrotekniske artikler til tekniske formål. Elektriske produkter: Direktiv 2006/95/EF (lavspændingsdirektivet). Implementeret i stærkstrømsloven, lov nr. 990 af 8. december 2003. Lavspændingsdirektivet dækker elektrisk materiel til brug ved en mærkespænding på mellem 50 V og 1000 V vekselspænding eller mellem
--	---

	75 V og 1500 V jævnspænding. Det gælder således for en stor del af de elektriske produkter til både professionel og privat brug. ATEX-direktivet 94/9/EF for så vidt angår elektrisk materiel. Installationsmateriel: Fx hvidevarer, elektrisk køkkenudstyr lamper, lyskilder, tv og radioudstyr. Metrologi: Direktiv 2004/22/EF. Måleinstrumentdirektivets bestemmelser vedrører vandmålere, gasmålere, volumenkonverteringsenheder, elforbrugsmålere, varmeenergimålere, systemer til kontinuerlig og dynamisk kvantitativ måling af andre væsker end vand, automatiske vægte og flerdimensionale måleinstrumenter. Direktiv 2009/23/EF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ikke-automatiske vægte. Bestemmelser i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv vedrører ikke-automatiske vægte. En ikke-automatisk vægt kræver en operatørs medvirken under vejningen. Bekendtgørelse nr. 70 af 28. januar 1997 og bekendtgørelse nr. 1036 af 17. oktober 2006. Bekendtgørelsen vedrører kontrol af varmfordelingsmålere, der anvendes som grundlag for fordeling af forbrug af varme.
--	--

Søfartsstyrelsen Vermundsgade 38C 2100 København Ø Tel +45 39 17 44 00 Fax +45 39 17 44 01 E-mail sfs@dma.dk www.dma.dk	Bekendtgørelse nr. 1056 af 16. november 2011 om teknisk forskrift om udstyr i skibe. Herunder Ratmærkning/wheel-mark uden for NLF rammerne (Marineudstyrs-direktivet – MED). Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, Teknisk forskrift om fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v. Herunder CE mærkning af lystfartøjer, dog ikke for støj og luftforurening. Bekendtgørelse nr. 685 af 12. juli 2000 om offshoredykkeroperationer og offshoredykkermateriel. Bekendtgørelse nr. 823 af 05/11/1999 om dykkermateriel.
Trafikstyrelsen Edvard Thomsens Vej 14 2300 København S. Tel +45 72 21 88 00 Fax +45 72 21 88 88 E-mail info@trafikstyrelsen.dk www.fstyr.dk	Produkter, der anvendes inden for færdselslovens område, herunder: Direktiv 2007/46/EF samt 2002/24/EF – godkendelse af køretøjer Direktiv 89/686/EØF - personlige værnemidler (der anvendes inden for færdselslovens område) Bekendtgørelse nr. 413 af 8. maj 2007 om personligt sikkerhedsudstyr, der anvendes på færdselslovens område (cykelhjelme, personreflekser m.m.) Bekendtgørelse nr. 518 af 3. juli 1998 om styrthjelme Bekendtgørelse nr. 357 af 19. april 2006 om krav til sikkerhedsudstyr for børn i biler Bekendtgørelse nr. 316 af 20. maj 1999 om cyklers indretning og udstyr m.v.

